

Er der fortsat unge, der alligevel ikke får praktikplads, må det problem klares ved, at der oprettes værkstedsskoler i tilknytning til nogle af erhvervsskolerne. Derved er alle garanteret praktikplads. Det er uanstændigt fortsat at lade unge være uden praktikplads efter det første år. 5.658 (16,3 pct.) af de unge, der afsluttede efg-basisåret i sommeren 1988, var således i december 1988 uden praktikplads.

Ligesom LO, FTF og DTL gav udtryk herfor i Nordskov Nielsen-udvalget, mener SF, at skolevejen skal være den eneste adgangsvej. Derfor har SF stillet en række ændringsforslag, der indebærer, at basisåret bevares og som eneste adgangsvej.

Det vil give et mere sammenhængende og helhedsorienteret forløb det første år. Det vil betyde, at de unge ikke behøver at vælge fag så tidligt, som hvis der er tale om to indgangsveje. Det vil betyde mindre frafald. Men man skal være mere opmærksom på, at det almene indhold i uddannelsen skal være endnu bedre integreret i uddannelsen, sådan at unge, der eventuelt er skoletrætte, alligevel vil føle sig tiltrukket af uddannelsen. Derved falder yderligere et argument for bevarelsen af praktikvejen bort. I det omfang flere unge føler sig tvunget til at vælge praktikvej, vil uligheden øges med hensyn til, hvem der har muligheder for, bl.a. gennem forbindelser, at skaffe sig en praktikplads.

SF mener også, at flertallets forslag vil betyde en centralisering af erhvervsuddannelserne. De små skoler vil have svært ved at klare sig i konkurrencen. Derfor foreslår SF, at der kan gives større beløb pr. elev til de mindre skoler, og at skolerne ikke frit skal kunne udbyde yderligere et fag. Hvis den mulighed er til stede, kan det betyde, at de store skoler udbyder et fag, som er i forvejen på en nærliggende mindre skole, hvorved den mindre skole kan risikere at blive udkonkurreret.

SF finder, at begge lovforslag lider meget af mangel på demokrati. SF finder det f.eks. helt urimeligt, at lærer- og forstanderorganisationerne ikke er fuldgældige medlemmer af Erhvervsuddannelsesrådet. Det er de i dag. Det var de også i det lovforslag, der blev fremsat i marts 1988. Men i lovforslaget fra oktober 1988 var de

kun tilforordnet. Hvorfor det? Nu er forligspartierne nået frem til et højst besynderligt kompromis, der indebærer, at de er medlemmer, men »ikke (har) stemmeret, hvor rådet træffer egentlige afgørelser, f.eks. i sager om eventuel etablering af hovederhvervsområder, og i tilfælde, hvor rådet udtaler sig om fastsættelse af forbud mod ansættelse af unge uden uddannelsesaftale«. Sådan er dette mærkelige kompromis formuleret i bemærkningerne til ændringsforslaget. Magen til studehandel skal man heldigvis lede længe efter.

SF har derfor foreslået, at Handelsskolernes Forstander- og Inspektørforening, Sammenlutningen af Ledere af Tekniske Skoler, Handelsskolernes Lærerforening og Dansk Teknisk Lærerforening i overensstemmelse med forslaget fra marts 1988 og i overensstemmelse med gældende regler i dag bliver fuldgældige medlemmer af Erhvervsuddannelsesrådet. Derudover har SF foreslået, at LO forpligter sig til at lade sig repræsentere af to for eleverne og ikke kun en person.

Men det manglende demokrati viser sig især i forslagene med hensyn til de enkelte skoler. På de tekniske skoler har man hidtil ikke kendt lærerråd og elevråd. Det har man trods alt på handelsskoler. Nu foreslås det af forligspartierne, at der oprettes elevråd alle steder. Dette kan SF fuldt ud tilslutte sig. Men hvorfor skal der ikke være et lærerråd? Eller i det mindste et pædagogisk råd, som lærerrådene på folkeskoleområdet nu skal erstattes af? Og hvorfor skal hverken lærere eller elever være fuldgældige medlemmer af skolernes bestyrelse? Argumentet om, at bestyrelsen skal være paritetisk sammensat af arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter, holder slet ikke. For det første er der repræsentanter for de kommunale organisationer i bestyrelserne. Derved er der ikke kun arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter med stemmeret i en paritetisk sammensætning. Dertil kommer, at forligspartierne mener, at handelsskolerne fortsat kan være uden paritetisk sammensatte bestyrelser, f.eks. en repræsentant for HK og 6 fra handelsstanden.

Til demokratisering af erhvervsuddannelserne og erhvervsskolerne foreslår SF derfor, at